

Boeieraak 'Miclou' / 'De Dageraad'

Bouwjaar 1903 - Registratienummer : 1494 van Nat. Register Varende Monumenten

Jammer genoeg is er in het bouwboek van de werf niets over de bouw van de boeieraak (nu) MICLOU te vinden. Toch is het aannemelijk dat dit schip - met de afmetingen 11.20 x 4.50 meter, groot 17 ton - in Woubrugge is gebouwd. De romp is van geklonken ijzer (verjongde gangen), dekken en roef van teakhout (gegevens dhr. De Vries), volledig getuigd.

Kleine schepen werden niet in het bouwboek van de werf opgenomen. Behoorde tot deze categorie soms de MICLOU? (Onder 12 meter scheeps lengte staan alleen dekschuiten/vletten vermeld.)

Na alle onzekerheden is het schip nu officieel geregistreerd als gebouwd in 1903 op 'De Dageraad', zie opschrift.

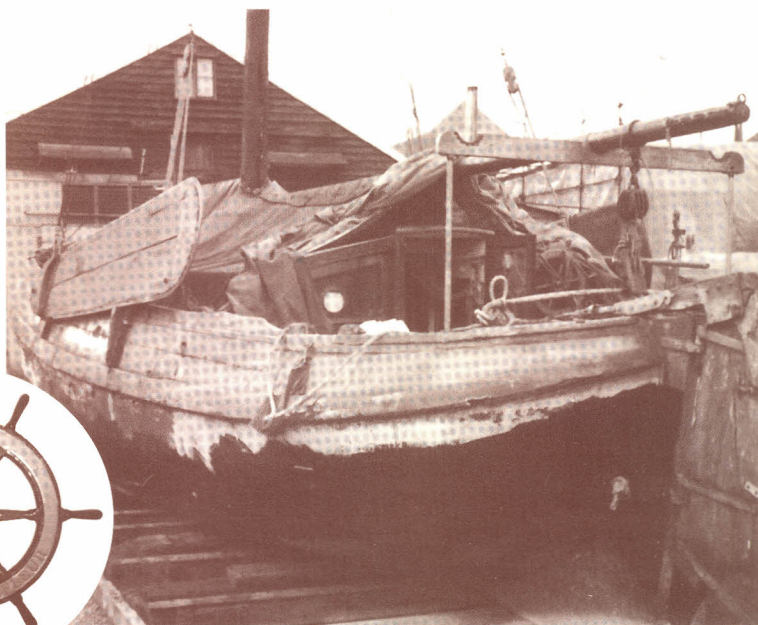
De MICLOU wordt aan de Engelse oostkust ontdekt door H.P. de Vries te St. Nicolaasga. Hij ziet haar zwaar verwaarloosd liggen tijdens het ophalen van de paviljoentjalk VERWISSELING. In 1978 koopt hij de MICLOU van Mr. E.A. Smith te Saffon - Walden - Essex. Samen met zijn zwager Rein v.d. Berg sleept hij haar naar Nederland (St. Nicolaasga). Met drie waterpompen en veel snelcement heeft De Vries de MICLOU boven water weten te houden. De schippers vreesden (gelukkig ten onrechte) toen zij door de sluis van IJmuiden naar binnen wilden varen, dat de MICLOU - zo lek als een mandje - niet het land in zou mogen.

Deze tocht is goed verlopen, maar 'echt leuk' was het niet.

De vraag was: waar is dit 'Hollandse' schip vandaan gekomen en hoe is het in Engeland gekomen?

Als we zo ver mogelijk teruggaan in de tijd, dan blijkt uit de oude bewaard gebleven scheepspapieren dat de MICLOU in 1934 door The Port of London - dus in Engeland - geregistreerd is onder nummer 1653534. De MICLOU bleek toen afkomstig te zijn uit de

Normandische vissersplaats Honfleur. Er staat een Franse motor van 1929 in, in Lloyds omschreven als 'Internal combustion, vertical, petrol, four stroke engine, four cylinders, 25 BHP'. De fabrikant is 'Ateliers de Mesmay, 37 Quai, St. Quentin, France'. Op het houten stuurrad met koperen rand stond toen al ingeslagen: 'HONFLEUR' en 'MICLOU' (foto D. Sluis). Ook was er toen al een (niet van de Woubrugse werf afkomstige) koperen plaat aanwezig met opschrift 'Scheepsbouwwerf De Dageraad'.

*Zo vonden we de 'MICLOU' in Engeland in 1978.
Let op het stuurwiel aan stuurboord.*

Na verkoop door de eerstbekende Engelse eigenaar Sir Donald George Dowling, lid van de West Cliff Yacht Club, verwisselt het schip meerdere malen van eigenaar. De huidige eigenaar D. Sluis vertelt dat hij van een zekere David Proctor - inmiddels overleden - een foto uit 1937 van de MICLOU (toen eigendom van diens oom Geoffrey Gibbs) in zijn bezit heeft.

Boeieraak 'Miclou' / 'De Dageraad'

David is daarop te zien, staande op het toen nog teakhouten voordek, terwijl het schip op de Hamble vaart, een zijtak van de Solent.

De laatste Engelse eigenaar is eerdergenoemde Mr. E.A. Smith. Van hem koopt H.P. de Vries dus – via Dixon Kerly Ltd in Malden – in 1978 deze boeieraak.

En dan begint, na de overtocht, de *grote restauratie* van het schip, waarvan de naam inmiddels is veranderd in DE DAGERAAD.

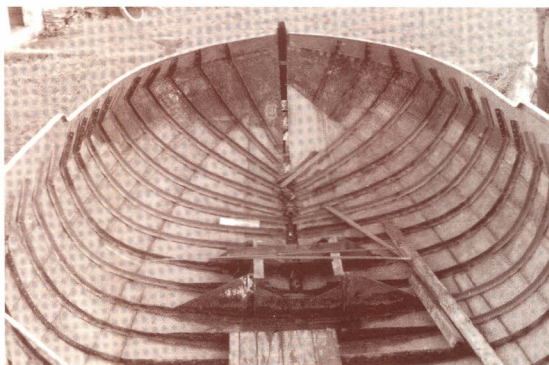
De Vries neemt het houtwerk voor zijn rekening, zijn zwager Rein v.d. Berg het ijzerwerk. Zeker twee dagen per week plus hun vakanties en alle verdere vrije dagen hebben die twee aan DE DAGERAAD gewerkt. Eerst wordt de totaal versleten 3 cyl. Perkins motor verwijderd. Hiervoor in de plaats wordt later een 60 pk MAN diesel ingebouwd.

Zij besluiten de teakhouten dekken en de roef te vervangen door ijzeren. In de zijden wordt het boeisel van kim tot berghout gedeeltelijk verhoogd.

Al het houtwerk wordt onderhanden genomen of vernieuwd. Versieringen worden aangebracht op kluisborden, beretanden, kajuitfront, enz. En dan wordt het roer bekroond met een leeuw.

De boot zat gedeeltelijk in Polyester, dit bleef over. Let op voet door romp.

Achter in ± 2 m² oud wat donker is. Voor de rest is alles nieuw.

Ook het interieur wordt aangepakt. Het resultaat is fantastisch. Hoe het vele werk verliep, ziet u op *bijgaande foto's* met onderschrift van de heer De Vries.

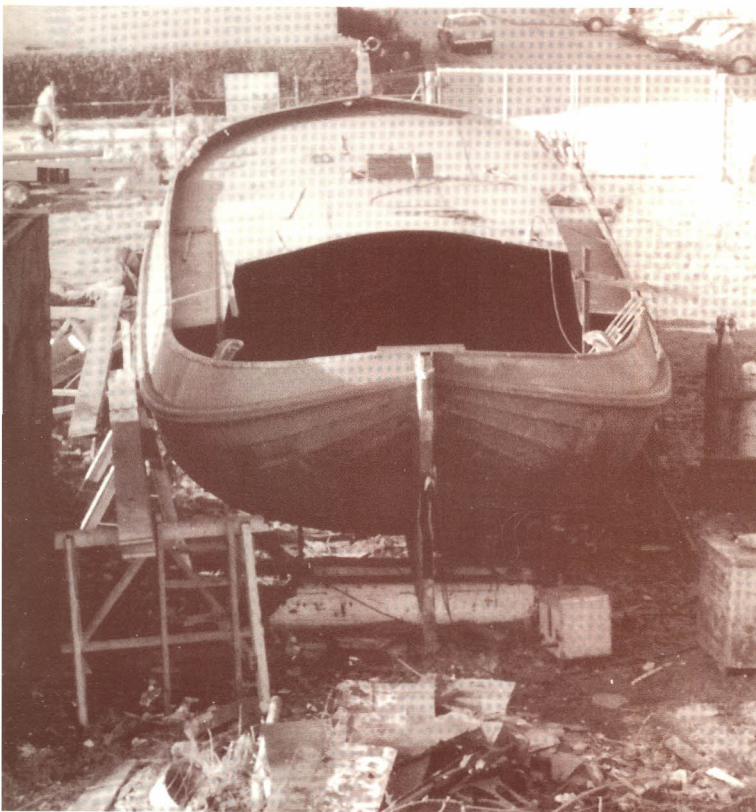
De nieuwe mast heeft een lengte van 14 meter. De giek is nog bruikbaar, de gaffel wordt vervangen. Er worden nieuwe zeilen gekocht: grootzeil plus fok 80,3 m², kluiver 13 m². Toch wordt nog even geprobeerd de oude zeilen te gebruiken – op het IJsselmeer – maar zoals te verwachten was, slaan die binnen de kortste keren uit hun lijken.

Oorspronkelijk bezat de MICLOU grote, brede boeierzwaarden. Deze zijn later vervangen door lange, smalle zeezwaarden.

Dit was de houten opbouw.

Boeieraak 'Miclou' / 'De Dageraad'

Stalen opbouw en dekken (was teak).

Het echtpaar De Vries en zwager Van den Berg genieten geweldig van DE DAGERAAD op het IJsselmeer en de Wadden en in Friesland.

In 1990 wordt het schip om gezondheidsredenen van de eigenaar verkocht.

DE DAGERAAD wordt charterschip

Watermunt BV te Voorburg – de heer Frans Goudart – koopt de boeieraak en kiest als thuishaven Port Zélande te Ouddorp, een moderne Marina, gesitueerd op de Brouwerhavensedam. Deze dam sluit de Grevelingen af van de Noordzee. Van hieruit kunnen dagtrips gemaakt worden naar diverse havenplaatsen.

DE DAGERAAD biedt plaats aan gezelschappen van maximaal 12 personen voor dagtrips en 6 personen voor meerdere dagen. Zeilles behoort tot de mogelijkheden.

DE DAGERAAD wordt weer MICLOU!

In 1997 gaat de boeieraak over in handen van de heren Ruud de Voogd te Druten en Dick Sluis te Holysloot ('bootdelers'). Beiden hebben een gezin en zijn erg enthousiast over het mooie, stabiele schip met ruime kuip.

De kinderen van de beide eigenaars hebben niet in dezelfde periode schoolvakanties (wonen in resp. regio Zuid en regio Noord). Zo kan er bijvoorbeeld afgesproken worden dat de ene familie een bepaalde route vaart en dat de andere op een afgesproken tijd en plaats klaarstaat om het schip over te nemen.

De beide eigenaars onderhouden samen de MICLOU. En dat is niet niks! Maar zij beleven er veel plezier aan.

Door de twee families wordt er regelmatig op de Waddenzee gevaren. De fam. Sluis is gek op de eilanden. Eva (11) en Pieter (7) genieten ervan en ze kunnen zich op de eilanden goed vermaken, alhoewel het daar wel erg druk geworden is. Ook de fam. De Voogd heeft zo zijn voorkeur-zeilgebied.

De MICLOU blijft niet alleen binnen de landsgrenzen: de fam. Sluis is in 2003 naar Denemarken geweest en heeft gezeild op de Oostzee, Grote en Kleine Belt en in Duitsland. Een heel avontuur!

De familie De Voogd heeft de MICLOU teruggezeild.

Dat aan de MICLOU niet te zien is dat zij ca 105 jaar oud is, is wel duidelijk gebleken tijdens juistgenoemde trip: er kwamen van alle kanten complimenten over het schip: 'zo mooi' en 'mooie lijnen'. Maar ook werd gevraagd – en dat was niet leuk! – of het van polyester was. De MICLOU is n.l. doordat zij een paar jaar geleden gestraald en in een nieuw verfsysteem gezet is, behoorlijk strak geworden t.g.v. het onvermijdelijke plamuurwerk.

Boeieraak 'Miclou' / 'De Dageraad'

Zeilende MICLOU